

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XL. De vera possessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

& discretis deferatur iudicibus, quod per impro-
uidos & iniquos innocentum iustitia non lædatur.
Iudex autem qui constitutionem istam neglexerit
obseruare, si propter eius negligentiam aliquid dif-
ficultatis emerferit, per superiorem iudicem anim-
aduersione debita castigetur, nec pro ipsius præ-
sumatur processu, nisi quatenus in causa legitimis
constiterit documentis.

XXXIX.

Sæpe contingit quod spoliatus iniuste, per spo-
liatorem in alium re translata, dum aduersus posses-
sorem non subuenitur per restitutionis beneficium
spoliato, commodo possessionis amisso propter dif-
ficultatem probationis, ius proprietatis amittit ef-
fectum. Vnde non obstante ciuilibus iuris rigore fan-
cimus, vt si quis de cetero scienter rem talem acce-
perit, cum spoliatori quasi succedat in vitium, eo
quod non multum interfit, præsertim quoad peri-
culum animæ, detinere iniuste ac inuadere alie-
num, contra possessorem huiusmodi spoliato per
restitutionis beneficium succurratur.

XL.

Contingit interdum, quod cum actori ob con-
tumaciam partis aduersæ adiudicatur causa rei ser-
uandæ possessio, propter rei potentiam siue dolum
actor infra annum rem custodiendam nancisci
non potest, vel nactam amittit: & sic cum secun-
dum assertionem multorum verus non efficeretur
post lapsum anni possessor, reportat commodum
de malitia sua reus. Ne igitur contumax melioris,
quam obediens, conditionis existat, de canonica

æquitate sancimus, vt in casu præmissso actor verus constituatur elapso anno possessor.

Ad hæc generaliter prohibemus, ne super rebus spiritualibus compromittatur in laicum, quia non decet vt laicus in talibus arbitretur.

XLI.

Quoniam omne quod non est ex fide, peccatum est, synodali iudicio definimus, vt nulla valeat absque bona fide præscriptio, tam canonica, quam ciuilibus; cum sit generaliter omni constitutioni atque consuetudini derogandum, quæ absque mortali non potest obseruari peccato. Vnde oportet, vt qui præscribit, in nulla temporis parte rei habeat conscientiam alienæ.

XLII.

Sicut volumus vt iura clericorum non vsurpent laici, ita velle debemus ne clerici iura sibi vendicent laicorum. Quocirca vniuersis clericis interdiciamus, ne quis prætextu ecclesiasticæ libertatis suam de cetero iurisdictionem extendat in præiudicium iustitiæ sæcularis, sed contentus existat constitutionibus scriptis, & consuetudinibus hactenus approbatis: vt quæ sunt Cæsaris reddantur *Matth. 22.* Cæsari, & quæ sunt Dei Deo recta distributione reddantur.

XLIII.

Nimis de iure diuino quidam laici vsurpare conantur, cum viros ecclesiasticos, nihil temporale detinentes, ab eis ad præstandum sibi fidelitatis iuramenta compellunt. Quia vero, secundum Apostolum, *seruus suo domino stat aut cadit,* sacri auctoritate *Rom. 14.*